

TŘI ZA ZDÍ

Pokaždé si oba pevně drží příbory, když jejich *sebeláčný* přelétá večeři, v mírném předklonu jak bitevní vrtulník hrne vzduch, který tu nehodlá dýchat.

Pokaždé oba hrají, že se mu diví. Zjistit víc předpokládá vypustit psy a vycítit, čím on se živí, natlakovat pohled odvahou, odhalit palivo, věci chod.

Co se očí matky týče, už před prvním zrcadlem se tento pár rozvádí: žádné slzy ani horlivě se modlících rukou pot nevymyje přeradostné exploze v zakalených sítnicích.

Otec pošilhává po hodinách. Hodlá si v devatenáct patnáct zamíchat kávu, periferním viděním zaregistrovat syna a konstatovat prosté: Vidím ti až do žaludku. Točí se v něm vítr, musíš mít hlad.

A míchá tu kávu, pořád.